

Landskap: Skåne Upptecknare: Ingrid Hellbom
 Härad: Berättare: Eva Amburtsson, Österbo
 Socken: Lund Berättarens yrke: försörjare
 Uppteckningsår: 1967 Född år 1881 i Lund

Stadsdragningar. s. 1-51.

LUF 126

M. 16611.

FOLKLIVSARKIVET

Institutionen för folklivsforskning vid Lunds universitet

Ifyller av uppgiftslämnaren

Berättarens namn:

Eva Amburntsson

" födelseår:

20.1.1881

" födelseort:

dund

" yrke:

(styrkesta) hemmafju

Makes/makas namn:

Niklas Amburntsson

" födelseår:

1880

" uppväxtort:

Göteborg

" yrke:

linjejörman v. Televerket

Faders namn:

Johan Andersson

" födelseår:

1845

" uppväxtort:

Björnstorp

" yrke i staden:

grovartekne

" yrke före ev. inflyttning till staden:

Lantarbetare

Moders namn:

Karina Andersson f. Nilsson

" födelseår:

1850

" uppväxtort:

Björnstorp

" yrke i staden:

hemmafju

" yrke före ev. inflyttning till staden:

Lantbruksdotter

Farföräldrars yrke:

Koppar

Morföräldrars yrke:

Lantbrukare

Antal syskon:

8 (2 dog, isär ålder)

Sagesmannen berättade, att,

✓ Nere vid Esplanaden var där bebyggelse
hvor och varande inte alltid så förtjänt
folke. Antagligen sojs de var där reda.

De rade alltid "Nöden" eller "Nyastan".
1-2 rum var det vanliga, hur många
de ära var. Husen var skrotiga dels
där var gott om hökener. Där Tule-
huset nu ligger låg förr ett stort hö-
keri "Langquens". Senare sildes möbler
där. Någon spänning mellan obta grupper
eller stadsdelar märktes aldrig.

I det var mest arbetsarbetare till grannten, och
där var oft gott förbrukande mellan dem.
Studenter flydde sig vara lite mer än ann-
ra, och det var de jäm verka förfärs.

Kortors fälle var inget jämfört, just det juans
in olika slags kunder. Hedl bönider och
lantarbetare syssle man, att man stod

på samma nivå som. Om vissa sambällo-
grupper har en speciell uppfattning.

Till Faltdels Park gick många och speciellt
minna åldre. Sedan Janns stads parken,
men där var i hette särdelesa minnigheter.
Man följd janns 'Fägeling' med fiol-
och dansbilar och där var mest ung-
domar. Till Björn stads gick man i
ett hus. Där fanns också ett sällskap för
i världen för studenter. De promenerade
där och så janns där länkar. Sen gick
kvällarna kom också andra dit, och de
kom bland flickor dit som pågår med
dem hem här i lite extra förtjänt.

När arbetet sluttade och 18-talet, sörjuk-
de ungdomar gå Klostergatan fram och
åter mot Blasieholmen. Man gick och
kände sig varandra för att se om där

Kom någon som råg färdig ut. Då hörde det, att på karna gick fram till okända flickor och frågade om de ville sätta dem sällskap i promenaden! Någon gång kom också en student fram, och de var alltid mycket vänliga. Några flickbyrå 'öknarhöv' är inte kökt.

Mina föräldrar flyttade in till stan i den Björnöborg. Här har före plats hos en grosshandlare Nörs Larsson i spannmål. Vi bodde i ramma hus som han. Det var egentligen ute i landet, nästan i Stora Rüby. Vi bodde precis vid vägen som går till Stora Rüby. Där bodde en annan jag, efter jag var konfirmerad. Huset var ett lågt envåningshus. Där bodde vår fam. G. (8 personer) och spann-

måls handlaren med sön bus hälleska förs
han var årtalig. Han hade sitt kom-
torsnumm och ett till. han sag, och så hade
vi två numm föredvid. Köket delade os
på, men det var ett stort kök, så det
gick bra. ~~Yag~~ ~~hos~~ är han föde nog
reparera smäckar själv och byras den
var 5 kr./man. Nagot sparsamt fin-
num fanns inte. Sängar fanns i båda
rummen och är föde litiga två, varje.
Det var pinnlappor och så ring till
jag och mor. ~~Ja~~ ha Sängklädes fanns
det rätt så bra med. Det var dynor
med pröder i och sätta filtar som färdes
av dem själv. Det användes lura
under lakan. Men man behövde alltid
fysa. Så fanns det ett stort runt
fordt och mittet muddagen åts. Byra

fanns också och på väggen en pendelklocka. Några fotografier fanns som pyramider. Golvet skravades och modern varvade fjädrar i sasmattor. Möblerna var köpta nya. Grannarna hade det ungefärs likadant. Där var ingen stor skillnad. Det var muktsyra saker. Där fanns en paddalugn, som värmde upp rummen och kökspisen var vanligt sitt på fyra ben, och den eldades med kol. På bordet fanns en stor fotogenlampa och antagligen någon kistor och så. Dessa gick till sängen vid sidan. Vi var näjda med bostaden. Han visste ju inte om något annat. Där fanns en stor frödgård, som inte sköftes. Barnen fick lov att ta fintet, som fanns i den prisgrannmäts handlaren.

Fadern var den enda anställda hos spannmålshandlaren. Han sade börs i öster, visar upp och rösta priser. Han sålde också till bönader och militärer. Han började kl. 6 och sluttade omkring 18⁰⁰. Om det var blodigt hela året. Söndagen var fri. Fadern tjänade o. 10 kr per vecka, och det sände inte. Det var oftast bekräftat, gott för hällande till spannmåls handlaren han levde i bland med barnen. Några presenter förlade nog inte. Fadern kunde ha en 25-årigs någon sön. Några foster förelämnades inte. Modedräner var följderna att gå bort och arbeta i bland. Hon brukade storvälla och storståda hos Bengtssons, som haft en slaktare i butiken i Skomakargatan. När förlade hon till Kr. flagg. Det gjorde hon, när de behövde henne s

regel på hösten. Så lyckte mor till propri
ett plantställe, som låg vid Vinter-
gatan, där det nu är kolonisee. De
hette Svensson och var rydde och
gösa. Varje morgon gick han morgonböss,
och det var bra, så kunde man da igen
sig. Hon häntade 1-1,50 kr/dag dör
och fick nog middag också. Barnen
var inte med hennes utan de före
skräffta sig själv och passa på varandra.
Modern arbetade hos f. 6 ^{kr} till maj 1905.
Några barn hem häkte man aldrig sätta
om. Barnen hjälpte aldrig till hemmen.
De äldre hade själv plats. Det var
aldrig tal om att man väntade modern
själv skulle ställa och lag a mat dess-
utom, när hon arbetade borta.
Modern tyckte, att det var bra med

like extra förtjänt, om det kunde fadern odela.

Han hafte aldrig till hemmet.

Sagor mårnen berätta att hon bur-
kade stöda och orka sitt rygglövde
systern. Vid 13 års ålder fick han
ett nyborste försörja passa-barn åt börs-
der sitt hund vid sköde tiden.

Fadern var i nte med i järnfejringen,
han hafde aldrig om sådant. När
barnen var vuxna, alla var komime-
rade då, så flyttade förfäderna.

Det gick urst sämre för manniats handla-
ren. Fardeberjade arbeta på Renhäll-
ningsverket. Först hædde de gratis vid
Dörostumscholan vid Dalbyvägen, mot
att de i kvällar och söndagar skölle
om stall och sådant. De dörostumma
lånde sig lantbrukelar. Dae fick man

frukt från frädgården där, som de hyrde
en litet arv. Här bodde de bara något
år. Sedan flyttade de älddiamna till
ett hus nära Vipeholm. Ågaren
hette Frantz. Fadern gjorde den vare
dag därför genom N. Kyrkogår-
den till Ren hälsningsverket.

Soppar, åtta och välling var den van-
ligaste maten. Den var kraftig, fes-
te, var ju många barn och godha var
de allihop. Så födde barnen åta sig
mycket frukt de ville förs den sättes
inte här den bröd. Det var äpple, nä-
ron och en del bär. Nagon yttre
sillkjöt gång från de en apelsin, som
köpts i krogen. Varejor väl är fadern sitt sitt och
potatis. Regel är inte modern och barnen sätter

Modem köpte alltid en 'kutting' sill.

Det gäller i't en sill om dagen, så den varade länge. Så hade de egen gris hos spran mäls handlaren.

Den var i ett hett uthus. Söder om potatis köptes av bönarna till den och i regel köpte modem den. Grisen slaktades ung. I mörn. innan jul.

Så fick man sylta, krov och heta annat godt till jul. Det kom en slaktare, som slaktade grisens och sedan styckade modem och färdig den sörbore. Blodet påminna att den och sedan föringdes den i köket, som var kall.

Senare saltades den res i saltikar. Barnen lyfte aldrig till med detta.

Några dagar i veckan är man stolt fler än alla potatis. Efter grisens fiske

en massa flott. Föräldrarna är över
ingåvor, men hon grände aldrig det.
Inte heller som gift, därför att det
var inte godt. Ytterst barnoms hemmet
älsk aldrig färsk pøk. Men när hon
hade gift sig, ät de pøk en gång
i veckan. Men såg hur andra halle
det borta och lärte i tidningar om
frisk. Barnen föde välfra, men
det var inte alltid säkert, att det fanns
mjölkk hemma alltid. Barnen g. ihåll
käpte mjölkk på 'Råby boställe'.

'Drödha' käpdes en gång i veckan, ett
'andkare', var en drödha kusk, som
kom hem. Drödha eller vatten från
pumpen fanns alltid på bordet. Hon
drack kaffe varje dag med 'ötkossa'
i. Det var likt om en klump, som

Lades på kaffet och sätter det buntar
det. Då fök ett hokto nåcha i en
vecka. Far drack också varje dag, fast
inte så ofta. De hade kaffekräm,
hemmet och även som gäst matades
kaffet. Kaffet och vatten hälldes
ur koppars kruka och när det skulle
sö fök det var i bra. För åldrarna
ät inte hätt kött och det ville hon
inte heller äta. Hade ingen speciell
orsak men hon ville inte. Kanske
hade hon sett det nätt, för när hon
hade sett sitt kött som man kunde
hon inte äta det. Om moderna hade
tid behövde hon själv. Men när modern
arbetade köptes brödet ur en bagare, som
zem varje vecka. Det var gräv
sug bröd. Till jäm belades det med

Som gift är hon både makinn, och ock helge-
flundra, som köptes på torget. De
käntes alltid. Man är mest kohit
mat för där behövdes inte smör.

På smörgåsarna hade man flätfärs
i bland annat sötigt smör. Tomaten
är man aldrig som barn. Modern hand-
lade hos hörnare Gönnson. Det låg
när man kom in vid fullen upp. mit
för spikken. Där fanns allt matjöt &c.
smör, socker, kaffe. Genom foden som
fölle picka sitt på janns land, som
de hade till godset. Hökeriet.

Gubbar käpte smör för söde. Fadern
köpte också och hade en clasa till det
Fräckarna betalade alltid kontant,
de var mycket nog med pengar.
Fräckarna köpte för hela världen

potatis, morötter, kålrotter och såda rötter
 det färjades i källaren. Antagligen
 köptes det från landet. Höns Janns,
 som modern skötte. Maten var alltid
 funnit, i hemmet frist att jorden ha-
 de fått betalt. Koloni Janns, inte, då
 modern gick bort så myndigt färj att ar-
 beta. Här hittades redskapen där man som
 nu, fast de endast kunde tillgåste. Så-
 van och vagnar var av träd och gamla hor-
 shedars hälde man. Även bladet av
 blede Janns. Modern krossade i de kru-
 der sjuvar efter vad man minnas. Den
 linan som kördes in och åts med myölk
 fett som eftersatt. Linan köptes på
 torget. Maten förförades i spiskar-
 manen, som låg vid fastan. Under
 korget var det knappat med alting.

Man är mycket rik och älder. Hon hade sjörör i säll, som man fick finna och passa på, när den kom. Kaffekryddor fanns man köpa i hembyhet för 5 kr./plock. Genom en släktfare som hade bostad bakom Domkyrkan fick hon kom i bland under projektet. Där fanns närmelikning i husröt. Flyttade om sig till 1919 till Televerkets hus på Långbrogatan där föddes däri, 1925.

På morgonen är man kaffe och rörgås, som modern lagade till. Klöckan härför åts i midjan. Alla är förtillsammans om att blivit försenade på arbetet. Klöckan ses i sitt kvällsmaten. Om någon kom för sent från den så en smäfis effeåt för maten.

dukades genast av. Om man kunde
sä blev det något extra gott på sön-
dagen och modern bakaade en god
kaka till eftermiddagskaffet. Fadern
välade sig. Han hade inte mat med
sig till arbetet, och syskona arbetade
i lämning. Som barn fikte de tre
smörgåsar med sig till skolan, men
inget att dricka. Han ät i första
numret och fadern hade i den egna
plats och övergav sitt fåtölje för
plats. Barnen skulle hålla sig tysta
och lugna. På söndagen hade man
alltid en ostduke på bordet, men
på vardagar fikte man inget.
Det dröjde länge innan vad det
blev modern. Servisen förvarades
i spisbalken muren. Hade ingen piano.

Den var nog köpt ny. Några syndningar med mat förekommer, inte. Till födelsedagar drack man kaffe och en liten klars från 12 öre, det var det minsta möjliga. Sunt drakades inte, hade icke röd till det.

Kodenvärd och dö hade en sinnmärke, som syddes till barnen. Det syddes stort, så de kunde växa i det. Hon boddde nog på Södergatan. Till världags hade man kafé och blus. Men på söndagarna en pinklanning.

Koden häpte gans till 'Boden', hon födde katten från tillgång och ryckte själv upp det. Hon hade ingen symaskin och ändrade inget. Koden häpte nog sin koffert

Man hade snörkor med låga klackar.
När de blev äldre hade de bermulls-
kläderningar på sommaren. På sum-
maren hade man sandaler. Inget i
familjen använde häxor. Skor kör-
des hos 'Larssons' i Härtegatan.

Sulning gjorde en sköna kepe. På hu-
vudet hade man schalott och moden
hade alltid kläde och använde aldrig
hatt. Schalott var oft mycket vanligt
plagg. Modem hade en mössa eller
en styr hatt, näs kann skulle vara
fin. Andra männingar var klädda på
samma sätt fast de fanns som hade
finare typer dala myare kläder. Kläder
na blev nog lite modernare i och med
att föräldrarna flyttade till Lund.

Sages manacos berättade, att efter vad hem minns, var de aldrig sjukar. Men när hon var en 5-6 år gammal sade han tandvärk och gick med modern till en klock som bodde vid Växjeholm och hörde berätta förfandont. När hon skulle gå in till 'fandeli'kan', skrek hon så att de band en bindel för hennes ögon och ledde in henne. Därefter sattes hon ett dijur om igel antagligen, i munnen på henne. Tandvärken gav henne över efter det. Man hörde aldrig talas om bat för engelska sjukan! De hade inga speciella mediciner eller duner i hemmet. Glade sig till röngs, om det behövdes. Någon ferromekan fanns inte. Sjukhus användes ibland. Förlossningarna skedde

i hemmet och en barnmorska kom och hjälpte till. Modern låg i ålla dagar sistaet och de andra barnen ville passa sig själv. Föde till Modern ammade ett år. Självmannen besökte till 1919 inte hon en dotter i hemmet och hände det hjälps av en barnmorska, Fru Jonsson. He önska barnen föddes på B.B. Några besöks på varmbadhus förekom aldrig. Någon sång fä som manen äkte inte till Björved. Da trivnade de sig vid stranden. Man ville inte bli solbränd, det tyckte man var så fullt. Badvatten väntades i en stod balja, där man annars trivnade varit i. Det var mycket besvärligt så det blev nog bara en fång i minnaden. Döppor fanns dock men

mansöfle hälla rökt genom att väcka.
Först för sätter vete miss sättes ut för
en denna fanns det gott om. En säng
i verkan ställdes man. Han hade
kvast, skäppel, hand, vatten och annat
söda. Till stor vissnaden användes söda och
söja. Modern väckte på gäder. Så
fanns där smörbackar som rann i
märket, och där skötde modern vatten.
Modern gjorde på ramma rött på vissnaden.
Smörbacken förekom då och då. Hon
vet inte hur ofta, men väckte.
Någon gemensam vitt för ekorn ink

Sager mannen berättade, att hon all-
tid hört talas om någon social hjälp,
utan var vete en förl redan i själva.

Yrke heller till jät förekom nog oft väldigt
M i Björnstorps finns det ett gammalt
hus, där de gamla bodde gär-
nis. De sände 5 kr. i minaden till
matt. Ytterland gäste någon av gran-
arna dit och far dem bte. De
förlade hantverkta alltid. Till jät kom-
de de fö bte extra av smälla mänis-
ker. De bodde i ett långt lågt
hus och var en 5-6 st. Herrn var
bodde i ett egen bte hus i Björn-
storp. Han hade varit kapral, alla
var högfärdig och riktig. Den på
gamla där hade han alltid sitt
uniformsmössa på sig. Det var ingen
som passade honom, när han var död.
Han förlade bte pension, som han kla-
sade sig på. Sagesmannen nimms,

att han aldrig uppnade förråden i sitt
hus. Morfar åt bilmassa bördde delvis, -
Björnstop, där de hade en egen bistro
gård. Sånen fölc översta den allt de
gamla bördde kvar på sjöden. De var
två döttrar och en son. Gamla hade
det väldigt svårt för, om inte barnen
kunde få hand om dem. Det gjorde
de festa sitt i passade de gamla
barn barnen. Det finns nog de som
tyckte det var bra med det.

'I dand låg ett hus på Torgatan,
som man sa' var färg'huset allt ned
vid Esplanaden. Såns delvis nioch fes
gamla. De kallades fö 'färg'huset'.
På det s.k. gamla färg'huset vid
Torgatan finns en skylt: 'Den som
ärke vill arbeta skall iste heller gåta'.

De gamla befolkningens nog gratis mera råpide
de arbete uti med sina gamla plan.
Utanför kunde de si arbete myndeh.
På nuvarande Härlands hundt i mä-
de jämna ett slags mera hjälpsarbete,
ett som huggen. Om ingenting
annat fadös, komde de gamla si
arbete därför att omstygningen mott belöne.
Men folk ville nog helskönle de
ville röka klara sig själv. Väldsjäk-
dom förfölle alla i jämstign hjälps lös.
Arbetsgivaren hoppste åtlet sig till, komme
gar stan till hjälps, om det var noit
vändigt. Grahmer kunde, Island
ge hörde hjälps, fast de hade si, i ej
att ge art. För äldramma flyttade
från Björnstorps till Lund. Si att
det var verke förhållanden. Nader.

Modem han huvud, att det var 10° minga
 förvar, som fröle barn med baron. Gyllen-
 prok vid Brömstepp. Det kunde ju
 inte att neka en sön baron. Gyl-
 lenes möder hade hämtat hos baco-
 nen och von dekkas döttrar så nogat
 ut, så fröle de hälle till gäld med
 baronen. De var sätterade av
 hemm på goetscht, så det skulle sätta
 En sedan baron skulle regera. Baronen
 från växa upp hos modern, och det var
 bara i hemlighet att de fröle veta, vem
 som var fadern. Tolk tyckte, att det
 var nog en skämt. Kan inte de tyckte att
 var storartat.

Man lärde den Bielovska hildning, 'folkets hildning'. Det var veraf jadem, som lärde den och den kom nog van-
annan dag och före häntas hör höra-
ren där man handlade. Några andra
hildningar lärdes inte. Bäst på det
tyckte man det socialdemokratiska var.

Yngen i familjen gick med i första
maj färget, men man tyckte det var
sögt att sätta på. Högst ogillande
höll de men aldrig talas om, och inte
heller om de ska ha sörjts medan
yngre än åtta eller andra grupper i
barnoms hemmet. Säges ha hitten måttle
i en speciell propaganda och just den
gick inte på några möten. Man trog
att tyckte man best om och man
tyckte ha om kungen. Över för äld-

samma säng hängde en båd av komungen
och en av holländsken. Sådana säng
man överallt i den tiden i alla hem.
Man körde dem ut ur holländsken.

Föräldrarna slog sig aldrig sammans
med andra om inköp eller delade
höding, eller nogat annat med andra.
De var dock inte med i kooperativa
affärer utan handlade hos hörburen.
Men många gillade dem för man spa-
rade pengar på att handla där.

Var dock en som rösta sig själv så
gott de kunde. Så oft var sällan
man hörande varandra bland grannar-
na. Föräldrarna var aldrig med i
någon sjuk- eller begravningskassa,
de gillade dem nog i vte pengar.

Fadern var inte med i faderförening. Hett
Sagessmannen vet, ville vall han fyndade
om det.

Familjen tillhörde statskyrkans. Man
gick bara vid högtider i kyrkan till
jul t. ex. Yoms Jarras, språnmärs
handlaren, komde med hatt till kyr-
kan, och då förtillvaron i ka med
konon, bland. Några möts "Prinsen
med grannarna eller andra förfölje-
religionen för ekem inte. Man byggde
sig inte speciellt om de förelig. ova,
fast det var rörligt att kymma
till dem, när de spelade oliksjöng
på Kärtensborg. Husanda ktfjere-
korr åt sig. Modern lärde barnen
aftonbön en "Fader Vår" och de lärte

den, men de ar till. Brodsbör förekommit
Några syndiga lekar hände man iste
talas om på n förtidernas sida. Men
överhuvud sagt om rödgröna ting.

Föräldraa hyllte, att barnen skul-
le konfirmeras, förr det var valt. Sæger mannen född helt nya kläder
av förtiderna, som sinn mesta
sydale. Svart klänning och gulvit
hatt och där till en halv kappa i
gulvit färg. Svarta skor och strumpor
höödl dels i till. Konfirmanteren
skedde 1895; Domkyrkan. Koden
var med, men fadern arbetade förr
det var på en vondag. Konfirma-
tionsundervisningen skedde i M lus
valvan Domkyrkan. Föräldraa
sade aldri negat om konfirlar sig

sel. Det var naturligt att geffa soga i kyrkan. Föräldrarna hade ingenting annat röster.andra syckte nog myöfts det samma.

Någon sällsynt gång läste man en bok och iständ med författare med bl. a. fotografier av de kungliga. Det höglit man var sällsynt. Några volymer eller häftningar förekom aldrig. Det var skönt att slippa gå i skolan efter konfirmationen och det syckte föräldrarna också. Någon handel på lant lånar pengar till studier fanns inte. Ysnynderhet modern var mycket rödd för att sämma sig i skuld. Vad de syckte om 'lärarstudenter' eller lämplinga yrken är

inte bekant. Men förläna var
mycket många och oft barnen
skulle lära sig något hantverk!
En ryder lände sig komst värvad och
en annan lände till sommarsta hos en
lindelöf i Fiskargatan. Det var en
atelje, och där sydde de till falle. Efter
komfirmationen började sager mannen
lära av kupper hos lärssons på Södergatan
ungefärs mitt för där bussarna ristat.
Könen var 3 kej. /vecka, och hon förlé
käja saker hon behövde för den. Men
det var inte röigt att rysa efter ett
i ungefärs började hon lära stycka
hos den frioken Petersson i Torggatan.
Det var brone och styva krajar som
falk lämnade d.F. Och man kunde
lära att stycka vacket. Den

var nog en krets om dagen då det vägde
jämför nog betalas hertarna. Från
1905-113 hjälpte hon en vacker med
matservering, där systemet hade en
stol i den vid d. Fyrkars gatan. Det
kom alla möjliga kistor och åt. Det
var mest handvävare. Det var ingen
i familjen, som var med i sista
killet eller någon förening.

Sagesmannen och hennes syskon såde
alltid mor och far till för äldstrona.
Du, moran och faran förehöra ald-
rig. Till grandan sa man alltid
Ex. mor Andersson och kets mannen
sa man bara efternamnet. Till hunden
herr och fru förehöra aldrig. De vissa
sade också du fölvarandda. Till

slektningar sa man morbror, morher, foster
och farster utan förnamnet. Föräldrar-
na sätta talade varandra med namnen
och om talade också varandra med
förnamnen. Det var modern
som skötte och hämtat & uppförde
barnen. Ölde rykten föll seipher
de yngre. Någon backvagn fanns
inte, så barnen förs åldrig ut på
promenad innan de kände sig.
Men de raffas därmed ut på gä-
den i trivagtan på sommaren. Man
möste lyda modern, och det var henne
man förgade till röds. Om vintertid
ar blåmen grände negot dämt på
höga kantske i en öppn, annars förekom
inte agra. Det var modern, så fall
för fadern ville ha bytt och byggt

när han kom hem. Barnen skrämdes
alltid för polisen men där emedt skulle
de dock vara förtjänta 'gäta gubbar', som
fanns på landet vijert. Barn var
alltid nödda för slaktaren för han
såg anskrämmande ut; stor och stark.

På vintern gick alla tillsyns mö-
kan själv. På kvällen var alla hemma.
Man siktade, viskade eller visade.

Vir fanns i hemmet. Fadern satt
eller vislade sig. Man pratade inte
så mycket med varandra utan var och
en skötte sitt. Det fanns bara en
föroyen lampo och när fadern lätte
tillningen på kvällen, pickade andra
inte så mycket gus. På sommaren
gick man senare till rings. På
Sommaren satt man upp i vindgår

den på söndagen. Då kom där alltvis
nästan grannen och de alla fadern
spelade kort. Fadern och minnare
grannen Hansson brukade klippa
håret på varandras på söndagarne. Han
kom nästan annan granne också och
blev klippat. Till brukade man också
dricka kaffe. Några utflöjtare före-
kom inte. Fadern hade en syster, som
var gift med en lantbrukare. De bodde
ner vid Esplanaden och där lämnades
skorna. 2,25 kr. kostade det för
sunning och klädning. I odalsko
bodde en syster till modern och hennes
man, och de var lantbrukare. Kyrk-
stolarna bodde i Björnstorps. Nästan
gång för dem beröte på landet men
men var en stor familj, så det blev

inte så ofta. Oftast var man hos jorfadern. Ytterligen kom de och härträdde på, och då gick de in och stannade över natten. Fartern i Lund hörjade man ofta, men några bjudningar förekom aldrig. När man slaktat på landet, kyrkobis man ofta dit. Här var aldrig någon släktling, som bodde i sagemanrens hem!

Alla systrar var därför hemma. Siger mannen, som var född i Lund, blev därför en präst som hette Ekeadal från St. Petri by. De övriga barnen var födda i Borås. Fartern var god mor, men han var aldrig speciell notts just over sagemanrens hundmoderin och han var någon släktling till

var med vid dags ära, och man dracke
lite kaffe efterst. Dags ära var före kom
nog, inte men antagligen dags källan-
ning, då modellen var lite härlig.
Sagesmannens två tredje barn dricks
i hemmet men den yngsta blev därför
på B.B. Annonsering före kom
aledrag på den tiden. Sagesmannens barn
dricks i en krytallskål och någon av
sisternen var gudmor och offrast var
det kaffebytandet med de närmaste.

Efter konfirmationen
i Domkyrkan var det en liten konfirmation
kaffebytning från närmaste. Kyrkis-
manderna kunde istället dock skriva
själv sin namn på dem och så byttes
de bort. När de kom ut från kyr-
kan brukade de få en liten blomster-

medeltid. Man hjälpte aldrig till att dela
kyrkan och negra justerbum har inte
förekommit. Med konfirmationen
klev man stor och fick ha lång klänning.
Den nästan slippade i marken och den
var besvärlig att hålla upp. Det
var inte förr passande att hålla
upp klänningen. Innan konfirmationen
var man häst glänt med sitt
konfirmationsur sattes det upp i en
knut i nacken. Man ville ju
vara stor där.

Någon festning vid skolav-
slutningar förekom inte men om tecken
hade man med sig till skolan och i
där.

Först diarna hade ingen förfest,
deshedde allt i kista

enhet, och de hade inte ens några ungars, varken föttonings- eller ung-sellningar. De hade inte räck till det. Sagesmannen och hennes farfeman bytte ungars, och de var av guld. På kvällen var det lite kaffe med sylt och färskidat. Det ryktiga presenter som t. ex. dukar från hem. Man annonserade i pressen, det gjorde de flesta di 10. 1910.

Det var bryning i tre söndagar som nu. Presenten sätts först på söndagen och det var kaffe lejdening och en av söndagarna gick sagesmannen i kyrkan. För att danna talade de om den, att det och det hade de fått i bryningspresent. De gjorde i kyrkan. Björntorp, astaforsen

var det ingen festofferat. Modern hade antagligen du varst klänning fördet var det finaste då och nya kläder skulle det vara.

Sagesmannen berörade, att hon blev urgåd i Domkyrkan och svin kamrater var nästan varande. Därefter gick de hem och åt middag i färgåldra hemmet. Klänningen var myggult, men det var ingen brudklänning, och förtmannen hade ny svart kostym.

Den blöde lades på landet i det finaste rummet. Sagesmannen har aldrig sett, att rummet kläddes med lakan, eller att man tog förvänt av den döde. Men det var mycket häglögt. Kors- och järnstålan ligger begravda i Björndals-

Personen ville gida med i begravnings-
höget där. Förstolarar och make bygger
begravska på N. Kyrkogården. Fadern
kom till Örebro (o. 1912) och finns
i Allhelgonakyrkan. Han dog
aldrig i hemmet. Han satjades av
begravningsfölje och växte krasrar och
blommar för honom.

En extra kaka och kan-
ke en liten present följs ut på födelsed-
agen. Nögra barnkakor förlodde aldrig
50 års dagen förrades ej speciellt och
namnsdagar förrades i vte.

Till Nyårs hade vi det hela extra.
Kan gida i pyramide där, och det
nya året valades alltid in. Då
sköt de det värsta de kunde, där

ute på landet. Hela familjen var alltid
hemma där och i bland kom någon
släkting. Något annat särskilt uppehåll
de fick komma in te!

Trettion hela veckan före äldste-
na sätta sig in i sitt rum. Obliviel
gick fram ordning och rörelse just
så snart det före komma till slant.

Stora manda bultar gjorde
modem till fastan. Någon speciell
mat före komma inte, förrän att
familjen fulländat ha sättnings-
gröt till fastan. Som gaffi hade
sagermannen alltid just lagt ut.

På de stora fastarna
varit dund, där de hade det
bäst, hänt det att barnen klädde
ut sig till praktkläder. Rörelse

fjärhorn inte i hemmet. På lingspeda
gen skulle alla i familjen vada nösh-
klädda dvs. högtidsklädda. Den
dagen skulle man vara fyska och
utentakta om man gick i kyrkan.
På järkaffren är man ägg. Det
gjorde alla om inte född så där.
Därför en ägg vända men jadem
et flera stycken. Kvinnorna målade
äggen - den ena vackrare än den
andra. Ägglets fjärhorn inte.

Valborgsmässoafton gick
man ut för att gå till bil och få
markera vid fy Falster. Då var
sagtsmannen bte åtta och hon tro,
att det var svarthorn, som ordnade
med det. Studenterna gick på
landsgård. Någon matsjukning

Demonstrat hörer fröken och arbetarne
var sva. Först drömma och varmen
föllade på dem.

Till Pingst ikke hela
familjen till Björnstop. Manen färs
vag korn i häl man med hatt och
vagn, som lämnades av manniens
hundlären. Nagon dekoration med
grönt frökorv inte.

Till midsommarnas dans
då en majstång vid Egnanallen
och dotter barnet sätta danssolen.

De som vodde dansområdet hade red-
nat med den. Man sydga och dansa-
de och nagon spelade dragspel. Nagon
speciella blom frökorv intet bli inte
heller eldas eller nagon majstång
hemma.

Körsen, adventet eller dessas föreläse
inte där, och i det heller dessas kaffes.

Till jul behövdes det att
grön slaktades. Mycket är grön rök-
tes eller saltades. Man pyntade också
gjorde fint och skulle vara fin-
klända. Gulgron hade man alltid
med steatinfjus äpplen och persar med
gott i. Fadern köpte den först
för en krona. Någon julkaka ellers
annat dyl. pynt föreläse inte. Arelsi-
ner och nötter föde man åtta. Man
doppade aldrig i grifte i hemmet.

Men förtoranda varit made, oft de
gjort det på landet hos släktingar.

Gulskinka, brunkål, säsgryngröt och
alltihop inti k var det vanliga.

Gullmärke föreläse inte. Men man

fiske noga smäggövor. Julkransen före-
kom i hela stan heller, men jul-
skyltning var det. En musikkgrupp
körde ut julen på Knut. Ytterst
några förfallna dog inte.

Fadern hade sällan noga
kannader hemma. Det var mest
på sommaren, då saft i fruktgårdar
och spelade träd kast. På vintern
såg de mest. De kom på besök
helt slumpvis. Modern och barnen
var inte med, hon hade nog att
se efter ungas ollskötförskrift! Modern
drack nog kaffe med dem, sjuvt före-
kom inte. Modern pratade med
grannen Juana och höll agapie.
De man mest ungdoms med var

släktlingarna. Någon speciell sannig-
hetsmål man inte med. När sager-
mannen gift sig dörfog hon i en sy-
sklubb, som sättades in i förra
mellan 2-6. Han drödde kaffe från
de rydde och inledde sitt kort.
Det var häst o. 1915. Han un-
gdes, inte speciellt med grannmäls-
handlaren, men man kom via övern.
Några festar utom hemmet förelåt-
te. En gång på hösten när
skörden var över gick man en ut-
flykt till Bråviken ned grannmäls hand-
laren. Han hade sitt vederka båtar.
Hät tog man med sig och var borta
hundra dagar. Börj, konserver eller
färsk grön man aldrig sätter. Men
dåvarna gifta modellen med barnen

på århuse regongång, men då var de
vatt i° gamla! Århuse var det i gam-
la stadsuset, och det var väldigt tor-
ligt. Där sände bolaget ni bygger
var i många år en karusell, som
ungarna gick på och en man drog
dem runt. Modern gick ned dit,
och så förlade barnen i hela en ells
tva gånger på sommaren. Tid man-
dagarna ordnades barnfest, Föllots
Pahke, och då gick man dit. Där
ordnades kapploppningar och alla
möjliga färdningar. Fadern var hem-
ma och arbetade, men modern gick
med och före matkorg med.

På århama gick man skridsko.
Skridskorha skurades på. Yskolan
slog barnens bana kana och åkte

alding skridska. Skriden såg man aldrig.

Dockor hade man alltid. Man
kände postlions huvud, och sedan sydde
modern knapp till dem. Man var
så glad för dockorna. Där fanns
en kluvslipsapp i grönbroderat garn.

Bollar hade man. Oftaft hade
man en gummiboll, förr det var best,
så sydde man kys utanpå och därför
syddes med flera garn på ryget så
det blev fasonerat. Monstret på
bollen. Ytterligen var bollen helt av
dyg åvers inuti. Kluvslips kunde man
föra utan att det var någon speciell
högtidsdag. Där var inte plats att
leka med kamraterna inomhus.

Man lekte på gårdena och i jordna
numt omkring, där man bodde.

Man kände gärinne, hoppade rep, då
hade var till en sinnrep, alltid
eller hoppade man hafte. Unosius
lätte om han ofta affär, skola eller
med dochunna. Man kände också
med pajkarna, de var uttala och
slog, alltid. Man klädde iste ut
sig för man hadde inga sängklä-
der och man gick iste omkring och
sörf. När det blev mörkt skulle
man vara inne.

Sagessmannens fräldar
vette inte, att hon skulle gå i fallhet.
Påsk och den sa, om hon tyckte röte
det var saligt heller. Nagon säng-
kläder inga frälden inte, men frälden
na, som bodde i nödheten huvudet
bher och på sinn dag eftersmiddagen

Brudhade de denna vintergästan. Pojkarna
var lea, och de kallade rägeman-
nen för 2. generance, då han var
så mörk. Som åldre ordnade
man dans. En natt i höstare Ekberg
i D. Torn låt ungdomar dansa. I
sin löge och dansa. Det var mest
vals. Det hände kanske en sing
på vintern och en i sommaren.

Nästan säng gick man till Fagel-
sönd och dansade. Det var lång
väl att gå. Man gick nära Härja
och pojkar samlades. Vid 12-
tiden på natten skulle man vaka
hemma.